

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Augusti Buchneri Orationes Panegyricæ

Buchner, August

Cliviæ, [1668]

VII. Ad Serenissimum Principem ac Dominum, Dn. Iohann. Georgium II.
cùm Parentem Serenissimum Iugeret, ac novum Principatum auspicaretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69483)

RES, & ita approbate pietatem vestram Principi, ne
 aliquà apud DEUM fiat rei: cui parere & obsequi
 summa religio est. Ite, inquam, & quam luxistis ha-
 ctenus, veneramini deinceps: operam quisque dantes
 pro se, ut meritorum illius, quæ summa ac immor-
 talia sunt, memoriâque & gloriâ seculis
 nullis intercidat.

D I X I.

ORATIO SEPTIMA,

AD

SERENISSIMUM PRINCIPEM

AC DOMINUM,

DOMINUM JOHANNEM
 GEORGIUM II.

CUM PARENTÈM SERENISSIMUM
 LUGERET, AC NOVUM PRINCI-
 PATUM AUSPICARETUR.

A. c. l. b. l. c. l. v. i.

SERENISSIME PRINCEPS

ELECTOR,

CLEMENTISSIME

DOMINE,

Nemo nostrum, quàm latè Saxones tui ac
 Myfi, & cæteræ TIBI subjæctæ gentes co-
 lunt, tam fortunatus ac felix, tam consistans
 etiam aut durus, vel secors denique. adeò
 est,

est, qui super INCOMPARABILIS PARENTIS TUI, Principis maximi, exitu non acerbissime doleat: nec quisquam rursus tam gravi mœrore dejectus ad terram insolabiliter luget, qui non in tuæ successoris nomine erigat se, & spe uberrimâ hunc casum infelicissimum levet. Quicquid in Patre amisimus nuper, & nunc legemus ereptum, id omne recipiendum in TE, non tam promittis nobis, DOMINE, quàm exhibes statim, imago paternarum virtutum absolutissima. Neque enim possessionem illarum auspicias nunc demum, ut cæterorum bonorum summæ fortunæ; exististi jam antè, idque ex asse & solido, hæres, quippe quas ipso cum sanguine statim transfudit PATER in TE, & mox exemplo prolicuit, atque in justum habitum finxit, promovit, roboravit. Illa acerrima indoles, illa divina & nunquam fallens memoria, illa judicii incredibilis vis ac libratissima ratio, æquè in TE, & admiraculum, eminet; quæque Heroum laus propria est, & itaque PATRIS etiam fuit, usque ad eò TIBI magnitudo animi non deest, ut inter cæteras tuas dotes vel splendidissimè emicet ac gliscat. Tuendæ religionis, custodiendæ æquitatis, servandæ quietis ac securitatis publicæ inæstimabilis cura perpetuaque in PATRE fuit. Non provocabat bella, non timebat: cumque inciderent, & fortiter, & ita gerebat, ut nunquam non pacem, vel inter concitatissimas præliorum procellas, respiceret. Quæ ubi non causa bellorum ac finis ponitur, ambitionis, furoris, impietatis instrumenta arma evadunt. Quàm intumescere vitis, tam idem favere solebat virtutibus: cumque ad omnia, quæ malè fiebant ac perperam, haud conniveret temere; non tamen severitatem

AUT

K 3

omni-

omnibus; quibusdam & lenitatem commodabat; nec vindicandi nimius, & veniæ promptus, quæ emendandi fiduciam daret. Quas maximas res, ut nondum expresseris quàm illustrissimè hæctenus; sic adumbrasti tamen, ut nihil ad summam, quàm ultima manus, videatur restare. Neque enim non expressisti, quòd causæ deficerent; sed quia materia atque occasio deerat, nondum producto in illud theatrum, ubi MAXIMI PATRIS suscipere debebas & repræsentare personam. Scio gravari moderationem ac verecundiam tuam, PISSIME PRINCIPUM, cùm prædico talia, similitudinem parentis maximi ostendens in TE; & nondum de canâ illâ totque annorum experimentis munitâ ex omni parte prudentiâ PATRIS; nondum de summâ illâ ac singulari auctoritate, quam ei hinc capitis honor & sacrosancta illa canities, hinc meritorum, quæ nemo unquam capiet satis, excellentia, partaque tot gestis maximis rebus inusitata gloria circumdederat, commemoravi. Quem principalis laudis apicem si nondum tenes, tenenti tamen quam proximus es? mox enifurus in summum illud, quod longè late quæ TE Principem maximum ostendet terris. Id agis ætatis, cùm valet animus maximè, & sibi constat, & inter juvenutis ætus ac senectutis frigora medius, beneque compositus, & providet optimè, & saluberrimè cavet. Tot visa tibi; totque audita hæctenus, quas induerunt disciplinas tuæ per se solertissimæ ac sapientissimæ menti? Quanta TE longum illud ac diuturnum contubernium PATRIS docuit? Quam abundantissimè in casus omnes ac rationes consilia tua idem instruxit? Si documenta nulla haberes abs TE, haberes PATRIS: quamquam, quæ PATRIS fuerunt, &

TUA

TUA dixerim: quæ observando ac seponendo fecisti
TUA, perpetuus consiliorum & actuum PATRIS
adjutor aut testis. Quæ omnia ut intra limen ac ve-
lum quasi suam hæctenus continuerint vim; sic tegi
tamen haud potuerunt, ut non errumperent in famam,
& quam opinionem TIBI, quam reverentiam, quæ
regum principumque maximorum contraherent stu-
dia? Habet hoc proprium fortuna magna, latere non
potest. Multa perpetuò ipsam ambit lux, quæ nihil
in ea obscurum patitur ac tectum: erumpunt omnia,
advertunt omnes: simulque in admirationem rapiunt
animos, & veneratione eosdem implent. Jam ado-
lescens filius, tantæ indolis, tanti ingenii, tantorum
sensuum in hac non magnâ ætate Princeps, quod ad
auctoritatem robor, quod pondus addit? Non legio-
nes ac opes, & his similia alia verendos tantùm ac
magnos principes faciunt; liberi etiam præstant:
tutissimaque majestas principis est hærede suo innixi.
Neque enim contemnitur facilè, qui successorem sibi
vindicemque ostentat. Dum loquar ista, dum
locuturus plura sum, obruor illicò lacrimis. Quæ
corriventur in unum licet, diversis tamen fontibus
manant. Alias Parentis erepti dolor, alias gratu-
lationis exprimit impetus, quæ FILIO debetur.
Nimirum & læta suas lacrimas habent, cum ve-
hementius incumbunt, & ardens affectu ani-
mus, ac sibi cedens, in oculorum hos imbres
velat liquefcit. Quid faciam in istâ dissidentium
affectuum pugnâ? Bene habet: temperamen-
tum inveniam. Cum revocare adempta bona
humanæ opis non fit; prudentis de cætero inji-
cere manum præsentibus; partitis pietatis offi-
ciis

ciis, hinc religiosè ac sanctè venerabor semper ac colam Divini PARENTIS memoriam; hinc FILII maximi sequar auspicia, & adoraturus nunc primum, ex longinquo licebit, illius fasces vacabo faustis omnibus ac votis: precatus à DEO, & quæ me decet optare, & ferre illum, salus imperii est. Salve igitur, JOHANNES GEORGI SECUNDE! Salve inquam, & VIVE OPTIME PRINCIPUM! Salve idem & MAXIME; Salve idem & PATRIÆ PATER! Neque enim non nunc accipies quoque hoc nomen. Fuisti, antequam fieres. Fuisti in votis, fuisti in animis nostris atque judiciis; imò in tuo etiam animo: nam quos fortuna natalium cives dederat; hos TIBI affectus liberos reddit. Quicquid felices nos facere potest, tecum est: quid restat felices ut simus? VELLE. Voles autem, quia OPTIMVS. Voles autem, quia MAXIMVS & votes. Voles autem, quia ut PATER tuos amas. Nemo bonus non curat tueturque, quod suum est: Pastor gregem: Pater familiam domum; quare & subditos suos PRINCEPS BONVS. Facies DOMINE, & semper facies. Semper enim magni & graves animi tibi incumbunt. Salve iterum, & dura longissimè, DECVS PRINCIPVM! Nobis ac Patriæ, fortunatissimo Imperio; fama & gloria rerum gestarum, TIBI IPSE superstes! Quem adolescentem filium vides, hunc juvenem olim, hunc Virum videas, grandævus ipse; sed fortis ac hilaris: nec minor hic annis succedat TIBI, quàm TU imperium PATRIS excipis. Quem TE exhibuisti piissimo PATRI, ipse piissimus FILIVS, eum se ILLE TIBI perpetuò pro-
bet.

bet. Hic impleat regulam, cujus dedisti exemplum
ingens. Princeps eras; & pene agebas privatus: in sum-
mâ potentiâ natus educusque eras, nec usurpabas:
imperii capax non affectabas imperium. Quem Pa-
trem amando, parendo dominum demonstrabas. Tri-
buat, tribuat DEUS pietati tuæ dignam vicem: reddat-
que abundè in liberis, quod PATRI FILIUS, sine
exemplo dedisti. Benè imperabit, qui paruit bene; o-
ptimè reget, qui diu paruit: dignus imperio omnium est,
qui sui ipsius Dominus potuit esse. Summe, æterne, im-
mortalis DEUS, qui tenes imperio omnia, sapientiâ regis,
imples ac sustines Numine, audi hæc vota, audi hæc de-
sideria nostra; audi, inquam, & perfice bonus, quæ nunc
precamur & semper deinceps precabimur. Tuere
PRINCIPEM nostrum, ut consulat nobis: tuere DO-
MINUM nostrum, ut protegat nos: tuere comunem
omnium PATREM, ut foveat omnes. Tu rege
consilia ejus, ut nunquam aberrent: tu actioni-
bus ejus interveni, ut felicissimè semper exeant:
tu ipsos successus confirma, auge, provehe, ut
læta prosperaque eorum certa, stabilia, perpetua sint,
neque nos recreent tantùm, sed natos etiam nostros, &
omnem illorum posteritatem exhilarent, beent. Pi-
US imperet! JUSTUS imperet! FELIX imperet!
Et dum hoc præstat, nos ipsos pios, nos ipsos justos,
nos ipsos felices efficiat. Beatum Principem
his subditis! Beatos subditos
Principe tali!

D I X I.

K 5

ORA.